

Закинувши якор неподалеки Сера Леону*) почали ми торгівлю з Неграми.

Чорні жителі зносили нам золотий пісок, кість слоневу, гуму арабську і другі плоди своєї країни, а за те діставали від нас сокири, палиці, ножі, зеркала, пацьорки і бавовняні вироби. Капітан перепродав дуже щасливо і я заробив при тім тільки, що мав спромогу не лиш віддати своєму добродієви позичені гроші, але ще, погостивши добре товаришів матросів, привіз до Лондону 5 фунтів чистого золота в порошок, за котрий заплачено мені в менниці**) 300 фунтів штерлінгів новісінькими гвінеями.

Так отже в сій подорожж пощастило ся нам незвичайно гарно. В С'ера Леоне слабував я вправді ізза гнилого тамошнього воздуха на пропасницю, але вже з поворотом до Англії подужав хутенько.

ГЛАВА V.

Смерть капітана. Нова виправа до Гвінеї. Розбишани морські. Битва.

Повернувши до Англії, відобрав я гроші за золотий пісок, і порішив тепер невідмінио їхати домі. Від знамого лондонського купця, котрого стрітив в столиці, дізнав ся, що родичі мої живуть, але побивають ся за мною, бо дійшла їх чутка, що корабель, на котрім я поплив, затонув під Ярмесс.

Сейчас поспішив я у пристань і замовив керманича, котрий по дорозі до Единбурга***) обіцяв мене в Гуль висадити. Відтак удав ся я до капітана, щоби з ним розпрощатись і за усе дізнане добро подякувати.

Та на моє превелике горе застав я сердегу смертельно хорим, а его жінку в розпуці, бо лікарі не давали надії на подужане мужа. Не вже-ж було мені полишати так в недолі нещасливу невісту і мого чесного добродія? Чувство вдячності наказувало инакше: і так замість сісти на корабель, переселив ся я до капіта-

*) Sierra Leone, англійська посілість на побережж горішньої Гвінеї.

**) менниця де чекають гроші.

***) Единбург, місто в Шкоції над морем Північним.